

2. Implementační definice systému a její význam při zavedení systému na objekt.

Implementační definice systému:

Systém je neprázdná účelově definovaná množina prvků a vazeb mezi nimi, která se zachycením vstupu a výstupu jako celek vykazuje ve svém vývoji kvantifikovatelné chování.

Objekt je jednou z částí teorie systémového trojúhelníku, který je dále tvořen systémem a modelem.

Objekt může být reálný, hypotetický, může mít konečný počet elementů, neohraničený a může mít dynamiky a funkce chování.

Objekt může být jakákoliv část reality, kterou chceme analyzovat pomocí aplikace systému na ní.

Struktura *systému (reálného)* je definována prvky, z nichž se daný systém skládá a vazbami mezi nimi. Jednotlivé vazby mezi prvky systému vznikají spojením určitých výstupů jedněch prvků s určitými vstupy prvků druhých. Tímto dochází k vytvoření závislosti funkce jedněch prvků na funkci prvků druhých.

Na každém objektu lze vytvořit nekonečně mnoho reálných systémů.

Abstraktní systém nemá vztah k reálnému objektu